

"Εφκειας' αλέτρι από ουκρά και το ζυγό από δάφνη,
τή ζεύγα φκειάνει από βουρλί και το γυνί από φτηγάρι.

2) Είδος χόρτου ομοιάζον με πράσινον, το όποιον όταν τρώγουν τα πρόβατα, νοσούν Εύβ. 3) Όρμαθός Θράκ. (Αίν.): "Ενα θρούλλ' μαργαριτάρι. 4) Σχοινίον Κύπρ. Ρόδ. 5) Πλόκαμος Κύπρ. (Καρπασ. κ. ά.) Λυκ. (Λι-βύσσ.) Ρόδ.: "Επ-πέσασιν ούλα τα μαλ-λιά μου τδαι "έν μου έμειναν να κάμω ένα βρουλ-λιν Κύπρ. Τα βρουλλιά της κε-φαλής Μεγίστ. Συνών. ιδ. έν λ. βουρλίδα 2. 6) "Υπό τον τύπ. βρουλ-λιά της νύφ-φης, είδος άγριοσελίνου έδωδίου Κύπρ. (Καρπασ.) 7) Όξύ όργανον, λόγχη Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.).

"Η λ. και ως τοπων. κατά πληθ. Βρουλλιά Χίος (Καρδάμ. κ. ά.) Βρουλλία Κάρπ. Βουρλιά "Ανδρ.

βούρλια ή, "Ηπ. (Ζαγόρ. κ. ά.) — Λεξ. Βλαστ. 402 βουρλιά Στερελλ. ("Αράχ.)

"Εκ του ρ. βουρλαίνω.

1) Βούρλια 1, δ ιδ., Λεξ. Βλαστ. ένθ' άν. 2) Μέ-ρος όπου οί δαίμονες περνούν και βουρλίζουν τους διερ-χομένους ανθρώπους Στερελλ. ("Αράχ.): Σά σ' βαστάη, πέρν' άπ' τή βουρλιά 3) "Υπερβολική σπουδή "Ηπ. (Ζαγόρ.): "Εσπασι του λαέν' άπάνου 'ς τή βούρλια τ'. 4) Μωρία, ήλιθιότης "Ηπ.

βουρλιάζω "Ηπ. "Ιων. (Σμύρν.) Κρήτ. Λευκ. Πε-λοπν. (Καλάβρυτ.)—Λεξ. Αίν. Βλαστ. 311 Πρω. Δημητρ. βουρλιάζου "Ιμβρ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Καλοσκ.) μπουρλιάζω Πελοπν. (Γέρμ. Δημητσάν. Μεγαλόπ. Μεσσ. Τριφυλ.) Προπ. ("Αρτάκ. Πάνορμ.) — Λεξ. Κομ. Κορ. "Ατ. 5,229 Μπριγκ. Πρω. μπουρλιάζου Μακεδ. (Κατα-φύγ.) μπουρλιάζω Πελοπν. (Γέρμ. Δημητσάν.) δουρ-λιάζω "Ανδρ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Ζάκ. "Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αίν. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Σητ. κ. ά.) Κύθηρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Πελοπν. (Βασαρ. Καλάβρυτ. Κα-λάμ. Οίν.) Σέριφ. δουρλιάζου "Ιμβρ. Μακεδ. (Σέρρ. Χαλκιδ.) βρουλλιάζω Πελοπν. (Καλάβρυτ.) θρουλλιάζω Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.) δουλλιάζω Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Κέρκ. βουρλιάω Πελοπν. ("Ηλ. Καλάβρυτ.)

"Εκ του ούσ. βουρλο. "Ο τύπ. μπουρλιάζω και παρά Σομ.

Α) 1) Περνώ τι εις βούρλον ή κλώνον σπάρτου ή και σπάγγον ή και νήμα, όρμαθίζω Α.Ρουμελ. (Σω-ζόπ.) "Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αίν. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) "Ιων. (Σμύρν.) Κεφαλλ. Κύθηρ. Λευκ. Μακεδ. (Καταφύγ. Σέρρ. Χαλκιδ.) Πελοπν. (Γέρμ. Καλάβρυτ. Μάν. Τριφυλ.) Σέριφ. —Λεξ. Κορ. "Ατ. ένθ. άν. Βλαστ. ένθ' άν. "Ελευθερουδ. Πρω.Δημητρ.: Βουρλιάζω καπνό-συκα-ψάρια κτι. || Φρ. Τα δουρλιάζω (καλύπτω τās κακάς μου πράξεις διά ψευ-δών δικαιολογιών) Κύθηρ. "Εκειός τσόν δουρλιάζει όλους (τους διαθέτει κατά βούλησιν ως υπερέχων αυτών κατά την ευφυϊαν, συνών. φράσ. τους περνά από του βελο-νιστ την τρεπα) Κεφαλλ. Μου τα δουρλιασε και δεν τα είδα (νοείται τα κίβδηλα νομίσματα μου τα παρεισήγαγε δι' άπάτης) Ζάκ. Συνών. άρμαθιάζω 1, βουρλώνω 1.

2) Διαπερνώ δι' όξέος όργάνου, λογχίζω Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.): Τουν δουρλιασαμε μι του μουστράκ' (με την λόγχην). 3) Περνώ κλωστήν διά της όπης της βελόνης Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν. Μάν. Μεγαλόπ.) —Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ.: Βούρλιασέ μου την κλωνά, γιατί δεν γλέπω Κεφαλλ. Συνών. ιδ. έν λ. βελονιάζω Α 1 β. 4) Περνώ τās κλωστές του στημονίου από τα μιτάρια "Ιμβρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Πελοπν. (Καλάμ.): Βουρ-

λιάζου τον διασίδ' "Ιμβρ. Βουρλιάζω τα μιτάρια 'ς το χτένι Γκιουβ. 5) Περνώ κλωστήν με το βουρλιαστήρι προς σύσφιξιν δύο μερών κλωρισμένων—Λεξ. Αίν. 6) Περνώ το κορδόνι από τās όπας του ύποδήματος Κεφαλλ. Πε-λοπν. —Λεξ. Πρω.: Βούρλιασε τα παπούτσι σου Κεφαλλ. Βουρλιάσου! αυτόθ. 7) Συσφίγγω ένδυμά τι, οϊον στη-θόδεσμον περι το σώμά μου Κεφαλλ. β) Μέσ. ένδύομαι τι, φορώ Μακεδ. (Καταφύγ.) γ) Κλείω, μανδρίζω Μα-κεδ. (Καταφύγ.) 8) Δένω ή ράπτω προχείρως και χαλα-ρώς, ως διά βούρλων Κρήτ. (Σητ. κ. ά.) Πελοπν. (Βασαρ. Οίν.): "Εδουρλιάστηκε δά γιά την ώρα και δε θα χύση το χώμα Σητ. "Αμα τή βουρλιάσω τή σακκούλα, θα κάμωμε δουλειά αυτόθ. Τά' ραφες τα σακκιά;—Τα έδουρλιασα Βα-σαρ. Συνών. βουρλώνω 2. 9) Μαζεύω σχοινίον εις δέσμην Κρήτ.: Βουρλιάζω το σκοινί. 10) "Ως ναυτικός όρ. ύποστέλλω τα ιστία Θήρ.

Β) "Αμτβ. 1) Γίνομαι έλαστικός ως βούρλον Κρήτ.: Οί βρουβες έβουρλιασανε 'ς το τσιγάρι (έγιναν δυσκολο-μάσητες). Συνών. λουρλιάζω, σκοινιάζω. 2) Μεταφ. στενοχωρούμαι, έννευρίζομαι ένεκα συνεχούς περιορισμού Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Παθ. μετοχ. βουρλιασμένος, ό έχων τεταραγμένες τās φρένας, ό έν παραφορά διατελών "Ανδρ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Πελοπν. (Πάτρ.): Είμαι πάλι βουρλιασμένος "Ανδρ. || Παροιμ. φρ. "Ο μουρλός τον βουρ-λιασμένο σαν τα μάτια του τον έχει (οί όμοιοι συμπαθούν αλληλους) Πάτρ.

βούρλιασμα τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Κα-λοσκ. κ. ά.) μπουρλιασμα Πελοπν. (Καλάμ.) δουρλιασμα Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) "Ιμβρ. Κρήτ. (Σητ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

"Εκ του ρ. βουρλιάζω. "Ο τύπ. μπουρλιασμα και παρά Σομ.

1) Διαπέρασις πράγματός τινος εις βούρλον ή εις νήμα, όρμαθιασμός Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) 2) Διαπέρα-σις δι' όξέος όργάνου, λογχισμός Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.)

3) Διαπέρασις των κλωστών του στημονίου διά των μι-ταρίων και διά του κτενίου Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) "Ιμβρ. Πελοπν. (Καλάμ.) Συνών. βελόνιασμα Α 2, μίτωμα.

4) Πρόχειρος και χαλαρά ως διά βούρλων ραφή, έπιδιόρθωσις πράγματός τινος Κρήτ. (Σητ.): Με το δουρ-λιασμ' από του "καμα θα βαστάξη να τσού κουβαλήσωμε.

βουρλιαστήρα ή, άμάρτ. δουρλιαστήρα Κρήτ.

"Εκ του ρ. βουρλιάζω.

Χονδρή μεταλλίνη βελόνη, διά της όποιάς διαπεράται το δέμα της βράκας και ούτω συσφίγγεται αυτη περι την όσφύν. Συνών. βελονιάστρα 2, βουρλιαστήρι 1, βρακοβουρλιαστρα, βρακοζωνιαστήρι, βρακοζω-νιάστρα, βρακοζωνιστήρα, βρακοζωνίστρα, βρα-κοζωνολόγος, βρακοζωνόξυλο, βρακοπεραστής, βρακοπεράτης.

βουρλιαστήρι τό, Λεξ. Αίν. δουρλιαστήρι Κεφαλλ. άδρουλλιαστήρι Κρήτ.

"Εκ του ρ. βουρλιάζω.

1) Βουρλιαστήρα, δ ιδ., Κρήτ.—Λεξ. Αίν. 2) "Ο ιμάς των ύποδημάτων Κεφαλλ.: "Εκοπήκανε τα δουρλια-στήρια του παπουτσιού μου. Θέλω ένα ζευγάρι παπούτσι με δουρλιαστήρια.

βουρλιαστής ό, ένιαχ. μπουρλιαστής Πελοπν. (Κόκ-κιν.) μπουρλιαστής Πελοπν. (Λογγ. Πυλ.) δουρλιαστής

Κρήτ. (Σητ.) Θηλ. μπουρλιάστρα Ἴων. (Σμύρν.) βουρ-
λιάστρα Θήρ. Ἰμβρ. ἀβουρλιάστρα Πάρ. (Λεῦκ.)
Ἐκ τοῦ ρ. βουρλιάζω. Ὁ τύπ. μπουρλιάστης καὶ
παρὰ Σομ.

1) Ὁ διαπερῶν σῦκα εἰς βοῦρλον, ὁ κατασκευάζων,
ὁρμαθοὺς σύκων Πελοπν. (Κόκκιν. Λογγ. Πυλ.) 2) Θηλ.,
ἡ ἔχουσα ἔργον νὰ διαπερῇ τὰς κλωστὰς τοῦ στημονίου
διὰ τῶν μιταρίων καὶ διὰ τοῦ κτενίου Ἰμβρ.: Σήμερα
ἔχου βουρλιάστρις. 3) Ὁ προχείρως διὰ ραφῆς ἡ προσ-
δέσεως ἐπισκευάζων, ἐπιδιορθώνων τι Κρήτ. (Σητ.): Δὲν
εἶσαι καλὸς βουρλιάστης, γιατί μὸς τὴν ἐβούρλιασες, ἡσπασε
πάλι (μὸς=μόλις). 4) Θηλ., ὁρμαθὸς σύκων Θήρ. Ἴων.
(Σμύρν.) Πάρ. (Λεῦκ.): Ἄσμ.

Νὰ δέσουνε τὰ χέρια μου μὲ μὰ μπουρλιάστρα σῦκα
Σμύρν.

βουρλίδα ἡ, Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιπούπ. Θάσ.
Θράκ. (Αἰν. Ἀμυγδαλ. Κομοτ. Σηλυβρ.) Κέρκ. Κυδων. Λέσβ.
Λήμν. Μακεδ. (Γκιουβ. Πάγγ. Σέρρ. Χαλκιδ. κ.ά.)—Κθε-
οτόκ. Βιργιλ. Γεωργ. 50 βρουλλίδα Θάσ. Θεσσ. Κυδων.
Λέσβ.—Λεξ. Βλαστ. 385 βουουλλίδα Σαμοθρ. βουρδλίδα
Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Κομοτ.) βουλλίδα Λέσβ.
βλιώδα Λέσβ. (Μόλυβδ. κ.ά.).

Ἐκ τοῦ οὗς. βοῦρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδα.

1) Τὸ φυτὸν βούτομον (cagex) Κέρκ.—Κθεοτόκ. ἐνθ' ἄν.
Ποίημ.

Ἀγκαθερὰ χλωρόκλαρα καὶ μυτερὲς βουρλίδες.

2) Πλόκαμος Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιπούπ.) Θάσ.
Θεσσ. Θράκ. (Αἰν. Ἀμυγδ. Κομοτ. Σηλυβρ.) Κυδων. Λέσβ.
(Μόλυβδ. κ.ά.) Λήμν. Μακεδ. (Γκιουβ. Πάγγ. Σέρρ. Χαλ-
κιδ. κ.ά.) Σαμοθρ.—Λεξ. Βλαστ. ἐνθ. ἄν.: Ἀντὴ ἡ κω-
πέλλα ἔχει μακρεῖα βουρλίδα Ἀμυγδ. Ἐδισι ξέν' βουρλίδα
ᾧ τὰ μαλλιά τ'ς Αἰν. Συνών. βουρλί 5, βουρλίδι 4,
βοῦρλο 3, κοτσίδα, πλεξίδα, πλεξοῦδα.

βουρλιδᾶ ἡ, ἀμάρτ. βρουλλιδᾶ ΓΧατζιδ. ἐν
Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 114.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουρλίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ῆς.

Τὸ φυτὸν βοῦρλο 1, ὁ ἰδ.

βουρλιδᾶς ὁ, ἀμάρτ. βρουλλιδᾶς Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουρλιδᾶ.

Τόπος ὅπου φύονται βοῦρλα. Συνών. βουρλεᾶ 3.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Βρουλλιδᾶς Δ.Κρήτ.

βουρλίδι τό, Ζάκ. Πελοπν. (Ἡλ.)—ΑΠαπαδιαμ. Μά-
γισσ. 78 βουρλίδ' Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Μακεδ. βρουλλίδι
Κρήτ. (Σέλιν.) Ψαρ. φουρλίδι Σύρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βοῦρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

1) Τὸ φυτὸν βοῦρλο 1, ὁ ἰδ., Κρήτ. (Σέλιν.) Πελοπν.
(Ἡλ.) κ.ά.—ΑΠαπαδιαμ. ἐνθ' ἄν. 2) Πλέγμα, δικτυω-
τὸν κάνιστρον κττ. ἐκ βούρλων Ζάκ. Ἰμβρ. Ψαρ. 3)
Κηλεπίδεσμος Κύθν. 4) Πλόκαμος Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. βουρλίδα 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρουλλίδι Ἀμοργ.
Κίμωλ. Κύθν. Βουρλίδι Μύκ. Βουρλίδ' Λήμν. Βουρλίδα τά,
Κάλυμν. Κέως Μήλ. Σκίαθ. Σύρ. Χίος Βουρλίδα Ἀνδρ.
(Κόρθ. κ.ά.) Σκίαθ. Βρουλλίδια Κάρπ. Κέως Κρήτ. (Σέλιν.)
Ρόδ. Σίφν. Σύρ. Χίος (Πυργ. Καρδάμ. κ.ά.) Βρουλ-λίδια
Κάρπ. Φουρλίδια Σύρ.

βουρλίζω σύνθηθ. βουρλίζου σύνθηθ. βορ. ἰδιωμ.
βρουλλίζω Κρήτ. Νίσυρ. Ρόδ. Χίος βρουλ-λίζω Κύπρ.
Σύμ. βρουλ-λίζω Ρόδ. φρουλ-λίζω Κύπρ. σβουρλίζω
Πελοπν. (Ἀρχαδ. Λακων.) Μέσ. βουρλειῶμαι Ἴων. (Κρήν.)
βουρλειοῦμαι Θράκ. (Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βοῦρλο. Πβ. ΠΛορεντζ. ἐν Λεξικογρ.
Ἀρχ. 5 (1918) 34 κέξ.

Α) Ἐνεργ. 1) Συνάγω βοῦρλα Ρόδ. 2) Πλέκω
σχοινία ἐκ βούρλων Ρόδ. 3) Κτενίζω, πλέκω τὴν κό-
μην Κύπρ.: Ἐγὼ τὴν ἐβρούλ-λιστα, γὰρ τοῦτο ἐν' καλὰ
βρουλ-λισμένη. Τὰ μωρὰ ἐφρούλ-λίσά τα. Τὰ μωρὰ ἐν'
φρουλ-λισμένα. 4) Περνῶ εἰς βοῦρλον, ὁρμαθίζω πολ-
λαχ.: Βουρλίζω τὰ σῦκα—τὰ ψάρια κττ. 5) Κάμνω
τινὰ νὰ τρέμη ὡς βοῦρλον, στενοχωρῶ, ταράσσω τινὰ
ψυχικῶς, ἐρεθίζω, περιάγω τινὰ εἰς κατάστασιν μανίας,
κάμνω ἐξαλλὸν πολλαχ.: Μὲ βούρλισε μὲ τοῖς φωνῆς του.
Τοῦ 'πε τόσα λόγια ποῦ τὸν βούρλισε. || Φρ. Ἀσ' τον νὰ
βουρλίζεται ἢ ἂς πάη νὰ βουρλίζεται (ἐπὶ παντελοῦς ἀδια-
φορίας περὶ τινος) πολλαχ. Τὸν βούρλισαν οἱ ἀρρώστεις
τῶν παιδιῶν του—τὰ πολλὰ ἔξοδα. Τοῦ 'πε τόσα λόγια, ποῦ
τόνε βούρλισε κ' ἦρθε ἐδῶ πέρα νὰ μᾶς σκοτώσῃ. Μὲ βούρ-
λισαν οἱ πόνοι τοῦ δοντιοῦ μου. Θὰ τότε βουρλίσουν τὰ
παλαιόπαιδα μὲ τὰ πειράγματά τους. Βουρλίστηκε καὶ δὲν
ξέρει τί κάνει. Βουρλίστηκε ὁ δεῖνα μὲ τὴν ὁμορφιὰ τῆς
δεῖνα. Βουρλίστηκε νὰ τοῦ γνέφῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο. Βουρ-
λίστηκε τρεῖς μέρες ὁ μαῖστρος. Γυρίζει σὰ βουρλισμένος
(σὰν τρελλός). Σὰν τὸ βουρλισμένο τρέχει. Εἶναι ἕνας βουρ-
λισμένος ἄνθρωπος, δὲν μπορεῖ νὰ ἡσυχάσῃ καθόλου. || Πα-
ροιμ. φρ. Τὸ φτωχὸ βουρλίζει ἢ πείνα κ' ἢ ξεφάντωσι
τὸν πλούσιο (ἢ στέρησις ἐξ ἴσου καὶ ἡ ἀκράτεια συσκοτι-
ζουν τὸν νοῦν) Λεξ. Δημητρ. Ὁ κανατᾶς σὰ βουρλιστῇ,
σπάει τὰ κανάτια του (ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπαθείας ἢ παραφορᾶς
ζημιουῦντος ἑαυτὸν) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Βουρλίζομαι, νὰ σὲ χαρῶ, | ὅταν σὲ βλέπω ᾧ τὸ χορὸ
Πελοπν. (Τρίπ.)

Ὁ μαῦρος θανά βουρλιστῶ μὲ τὸν καημὸ ποῦ θρέφω
Ἡπ.

Κε ἂν βουρλίζεσαι, τί κάνεις; | ἄδικα τὸ νοῦ σου χάνεις
Πελοπν.

Μὲ βούρλισαν τὰ μάγια σου κ' ἦρθα κατὰ τ' ἐσένα
(Νεοελλ. Ἀνάλ. Παρνασσ. 1, 348).

Ἔτσι τὰ φέρονουν οἱ καιροὶ κ' οἱ βουρλισμένοι χρόνοι,
νὰ παίξῃ ὁ λύκος μὲ τ' ἀρνὶ καὶ ὁ μποῦφος μὲ τ' ἀηδόνι
(βουρλισμένοι χρόνοι, κατὰ προσωποποιίαν) Αἰγίν. 6)
Ἀμτβ. συμπεριφέρομαι ὡς μαινόμενος Ἡπ.: Τί βουρ-
λίζεις ἔτο; 7) Ἐνεργ. καὶ μέσ. εὐρίσκομαι ἐν ὀργασμῷ
Μακεδ. (Σισάν.) Χίος—Λεξ. Δημητρ.: Ἡ σκρόφα βούρ-
λισι, θέλ' καπρὶ Σισάν. Βουρλίστηκε καὶ θέλ' παντρεῖα αὐ-
τόθ. Βουρλίζονται οἱ γάττες τὸ Γενάρι Λεξ. Δημητρ.

Β) Μέσ. 1) Ζαλίζομαι, ἐπὶ ζώων, τὰ ὅποια τρώ-
γουν βοῦρλα Πελοπν. (Καλάβρυτ.) 2) Πλανῶμαι, τρέχω
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀσκόπως Ἀνδρ. Ἴων. (Κρήν. Μαγνησ.) Κυ-
δων. Λέσβ. Ρόδ. Σάμ. Χίος (Χαλκ.)—Λεξ. Βλαστ.: Ποῦ
πᾶς καὶ βουρλίζεις; Λέσβ. Ποῦ βουρλίζουσ' νὰ τόσ' ὦρα;
Κυδων. Ἐπῆεν κ' ἐβρουλ-λίζονταν Ρόδ. 3) Καταλαμ-
βάνομαι ὑπὸ ἀνυπομονησίας, ἀνυπομονῶ Κεφαλλ. Πε-
λοπν. (Ἀρχαδ.) κ.ά.: Ἐβουρλίστηκε νὰ παντρευτῇ—νὰ
πληρώσῃ—νὰ φύγῃ κττ. Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Τότε καὶ ὁ νεὸς βουρλίζεται ᾧ τὸν πόνο του νὰ πάη
(ᾧ τὸν πόνο του = εἰς τὸν τόπον τοῦ πόθου, τῆς ἀγάπης
του) Ἀρχαδ.

